

Entenc que la cambra accepta per unanimitat, per assentiment, la introducció d'este punt de l'ordre del dia.

Senyories, doncs, ara anem a votar el punt quart de l'ordre del dia, que és registre d'entrada número 1.820. Senyories, comença la votació. Senyories, la presa en consideració de la proposició de llei per la qual es deroga la disposició addicional cinquena (*aplaudiments*) ha estat admesa a tràmit amb 68 vots favorables, 21 més 1 –vot telemàtic–, 22 vots en contra i 0 abstencions. Per tant, s'ha pres en consideració esta proposició de llei.

Senyories, ara anem a votar, ara anem a votar (*remors*)... Sí, per tant, 22 vots en contra. Ahí encara arribem. (*Rialles*)

Ara anem a votar, senyories, si votem per lectura única la proposició de llei que acabem de prendre en consideració. Senyories, lectura única, requerirà una majoria absoluta. (*Veus*) Senyories, comença la votació. Senyories, el Ple de les Corts, amb 68 vots favorables, 22 vots en contra i 0 abstencions, ha decidit tramitar esta proposició de llei per lectura única. (*Aplaudiments*)

Senyories, ara anem a votar el text de la proposició de llei. Si algun grup vol fer alguna intervenció al respecte, està en el seu dret; sinó, passariem directament a votació. Passem directament a votació.

Anem a votar la proposició de llei que hem tramitat i que hem decidit que se faça per lectura única, d'acord? Senyories, anem a votar la proposició de llei per la qual es deroga la disposició addicional cinquena de la Llei 14/2010, de 3 de desembre, d'espectacles públics, activitats recreatives i establiments públics. Senyories, comença la votació. Senyories, la proposició de llei ha estat aprovada (*aplaudiments*) ... (*Se sent una veu que diu: «Rosa no ha votat. Rosa no la comptes, que no ha votat.»*) Rosa no? (*Se sent una veu que diu: «En esta no.»*) 68 vots a favor, 20 en contra, 0 abstencions. (*Se sent una veu que diu: «21, 21.»*) És que no s'ha acreditat el vot de la diputada consellera. (*Se sent una veu que diu: «En l'anterior sí, eh?»*) En l'anterior sí, en l'anterior l'hem comptabilitzat. Per tant, queda aprovada la llei de derogació.

Senyories, són les dos i mitja... Quatre, quatre i mitja? Ho fem per lectura única? Doncs, lectura única és les quatre i mitja.

Senyories, a les quatre i mitja.

Es suspén la sessió.

(*Se suspén la sessió a les 14 hores i 32 minuts*)
(*Es reprén la sessió a les 16 hores i 33 minuts*)

El senyor president:

Això ho podríem baixar un poquet, no?

Bona vesprada, senyories. (*Veus*)

Es reprén la sessió.

(*El president colpeja amb la maceta*)

Preguntes

(*Veus*) Passem al següent punt, senyories, de l'ordre del dia, número 5, que són les preguntes. Ja coneixen el procediment, contemplat en l'article 159, i substanciarem les preguntes de control al Consell.

En primer lloc la pregunta número 26 que formula la il·lustrada diputada Antonia Serna Serrano del Grup Parlamentari Socialista al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre la promoció cultural entre els municipis.

Senyoria, té vosté la..., té vosté la paraula, senyoria.

La senyora Serna Serrano:

Gracias, señor presidente.

Buenas tardes, señor conseller.

Decía usted en su primera comparecencia en esta legislatura que la cultura también era política, que la cultura tiene ideología y que por eso necesita una gestión y una acción política concreta y efectiva. Estamos completamente de acuerdo porque, efectivamente, la cultura es la que protege a los ciudadanos y ciudadanas –como usted afirmó– de los reaccionarios y de los del pensamiento único, de la banalidad y del oportunismo.

Tiene usted razón, señor Marzá. En este proceso de cambio que se está viviendo en la Comunitat Valenciana, también en los sectores productivos, la cultura tiene mucho que decir, tiene un papel fundamental y un papel predominante.

Desde nuestro grupo reivindicaremos el papel de la cultura como uno de los pilares básicos del estado del bienestar. Porque la cultura, sabe usted muy bien, no puede volver a ser aquello que hacemos cuando ya hemos hecho todo lo demás, podemos hacer también cultura. Porque la presencia del hecho y de la creación cultural es lo que hace a la sociedad mucho más sociedad, mucho más libre.

También coincidimos con usted, señor Marzá, cuando nos dijo aquel día que la cultura no es un privilegio, que la cultura no está hecha ni debe ser creada solamente para las élites sociales, sino que en nuestro modelo político, ideológico y de gestión la cultura es de todos, que la cultura también es la bóveda de la igualdad.

Es un derecho para todos y para todas que hace que nuestra sociedad sea cada vez más libre, que la sociedad tenga capacidad de valorar y tenga capacidad de decidir. Y, además, genera discurso crítico que es lo que necesita la sociedad valenciana.

También nos explicaba usted que cuando llegamos al Botànic, hace poco más de cuatro años, se encontró una red clientelar fuertemente gestionada. Una red llena de amiguismo que, además, era propiedad absoluta de unos sectores muy determinados de la sociedad valenciana. Era una gestión plagada de grandes eventos, de contenedores que no tenían ningún contenido y que no representaban, para nada, la cultura y los valores tradicionales de la sociedad valenciana.

Con la llegada del Consell del Botànic, con la llegada de su *conselleria* empieza a situarse el fenómeno de la acción cultural con nueva ideología, que merece el respeto y representa la identidad de la cultura del pueblo valenciano. Eso es lo que se pretende hacer con todas las acciones, con toda la legislación que se hace desde su *conselleria*.

Sabe usted muy bien –y por eso lo hace– que son los poderes públicos los que determinan la acción política y por eso, desde su *conselleria*, se está haciendo. Pero también sabe usted muy bien lo importante que es el papel que hacen los municipios, el papel que se desarrolla desde la actividad cultural local.

Porque es cierto que son las corporaciones locales las que han ido desarrollando toda la política que se ha ido marcando desde su *conselleria*. Por eso también sabe que esos municipios representan las demandas y las acciones que los ciudadanos y ciudadanas necesitan, porque ellos son los que más cercan están de las necesidades de la sociedad valenciana. Y por eso la acción cultural que se realiza desde los municipios es imprescindible y necesita de su apoyo.

Por eso le pregunto, señor *conseller*, ¿cuáles son las principales líneas de trabajo que tiene establecidas y que tiene previsto seguir desarrollando desde su *conselleria* para el apoyo y la promoción cultural entre los municipios de nuestra comunitat?

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà l'honorable conseller, que ja té la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies, senyora diputada.

Efectivament, com vosté ha dit molt bé també en la pregunta, per a nosaltres la cultura és un eix importantíssim de treball del Botànic i ho es en dos sentits. Per un costat per democratitzar l'accés a la cultura, que totes les persones puguen tindre accés, bé siga la condició social que siga, bé siga pel territori on visquen. És a dir, de cada poble, de cada ciutat, de cada barri puguen tindre accés.

I també, evidentment, per a millorar eixe canvi de model productiu. Per tant, la cultura i els sectors creatius han de ser també un dels eixos que ens facen canviar de model en el sentit de poder relacionar-nos i ajudar als municipis que –com vosté diu– tenen una importància molt gran per tal de desenvolupar esta política cultural i necessiten del suport de la Generalitat.

El cert és que tenim diverses mesures i en diré unes quantes, i que ja estan començant a tindre efecte. I crec que és important que totes i tots ens sentim molt orgullosos d'eixos canvis que s'estan produint des de cada municipi, des de baix, per a fer que la cultura arribe a tot el món, a totes les persones, tinguen la renda que tinguen.

En eixe sentit un dels principals instruments que tenim és el Circuit Cultural Valencià. Un circuit cultural que en col·laboració entre la Generalitat, en este cas l'Institut Valencià de Cultura, i cadascun dels municipis hem aconseguit que cada vegada es genere més cultura, que hi haja més programació cultural en les diferents seccions que té l'Institut Valencià de Cultura i el seu grup cultural, per tal de poder avançar.

Son anys, evidentment, d'una situació ja de fa molts anys en els teatres de la Generalitat, que ja es feia en governs anteriors del Partit Socialista i, fins i tot, s'ha anat continuant després. Però va haver un temps que va parar, es va tirar enrere, es va retallar, com tot allò que va passar durant l'època de la dreta al govern.

I va ser quan vam entrar al govern que ens vam reunir amb els programadors culturals de cada municipi, en una reunió que es va fer en l'Assemblea de programadors i gestors culturals municipals del 2 de maig de 2016, i allí vam acordar donar-li un impuls nou. I vam passar d'haver 40 municipis que formaven part del circuit cultural a haver-ne més de 80 i dos universitats valencianes. Hem doblat el nombre de municipis que participen i, a més a més, hi ha diferents seccions, no només de teatre també de dansa, també de música, també de cinema, per tal d'ajudar a que els municipis puguen programar.

De fet, poden arribar a rebre fins a 28.000 euros a l'any d'ajuda per a programar i per a fer més activitat. De fet, este any passat, l'any 2018, es van realitzar 2.336 funcions, via Circuit Cultural Valencià, concerts, passes de pel·lícules, i han sigut vistos per més de 577.000 espectadors. 577.000 persones que han gaudit d'eixe circuit cultural col·laboració Generalitat amb els ajuntaments. Cosa que ha servit per a mobilitzar quasi 5,5 milions d'euros per a invertir en cultura, generar cultura arreu del territori gràcies a eixa col·laboració amb els municipis.

No només això sinó que per al pressupost del 2019 l'hem augmentada en quasi 400.000 euros més, per a que hi haja encara més programació i que arriben més als municipis i, per tant, eixa col·laboració tinga encara més impacte.

A més a més tenim una sèrie de convenis amb les federacions que tenen presència territorial i municipal molt forta. Aquelles federacions culturals com, per exemple, la federació de societats musicals –que tenim un conveni específic– amb qui fem 850 concerts d'intercanvi amb un milió i mig d'euros de pressupost de la conselleria de cultura. 850 concerts d'intercanvi en més de quatre cents municipis valencians per a que la cultura arribe i pugua generar-se des de tots els llocs.

I, a més a més, tenim les diferents línies de concurrència competitiva per a la creació cultural. A la qual apareixen i opten tots els municipis valencians, també, per a la pròpia creació i per a fer, per exemple, festivals o mostres que s'estan realitzant de forma totalment descentralitzada i cada dia més, com per exemple el Mim de Sueca, el Festival de Cinema d'Alacant, el Festival de Cinema de l'Alfàs del Pi o el de curts de Pilar de la Horadada.

Però, a més a més, també estem treballant per a que hi hagen gires de la Generalitat Valenciana, de l'orquestra de la Generalitat, del cor de la Generalitat, que cada dia estan anant més a les poblacions i no només es queden als instruments musicals d'ací de València.

I hem creat un nou circuit, el Circuit Sonora, que servirà per a que la música en temporada que no és temporada de festivals arribe també als diferents municipis per a que tinguen presència en diferents municipalitats. I, evidentment –ja acabe amb això– la nova icona que hem creat de capital cultural, premiant als municipis que aposten per la cultura, que n'hi ha molts i que ho estan fent molt bé. I bona mostra d'això són les capitals culturals que ara tenim com són Vilafranca o com és també Altea. Dos municipis que aposten per la cultura i que posen en valor el que estem dient: Que des de cada municipi la cultura arribe a tots els ciutadans.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Següent pregunta, la número 6, que formula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez a l'honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyor Ibáñez, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Muy buenas tardes.

Señor *conseller* es la cuarta vez que en sede parlamentaria le voy a preguntar por lo mismo. Me satisface saber que hoy nos hemos desayunado con la unanimidad de toda la prensa. Usted ayer vino a sede parlamentaria a no contar nada y la conclusión que hemos sacado todos es que usted oculta los datos y la transparencia no la practica.

La señora Montero con e, –que cada vez que viene le deja alguna perliña, hoy le recomienda que debe usted presentar presupuestos– dijo aquello que los recortes no son causa de la falta de entregas a cuenta y que cada comunidad sabrá por qué los realiza. Esto viene a cuento de que ustedes han presentado cuatro presupuestos y, de cuatro, en dos han hecho recortes. Llevan el 50% de sus presupuestos recortados, en el 2016 y en el 2019.

Pero la señora Montero dijo algo más. Dijo que sus presupuestos actuales, los del 2019, incluían unos ingresos no comunicados por el Ministerio de Hacienda por valor de 1.800 millones; no sé si esta es la causa de los recortes. Pero lo que sí que es cierto es que nadie conoce, exactamente, los recortes. Usted ayer en sede parlamentaria dijo que de 131 programas que se compone el presupuesto 85, el 65 %, están sometidos y sujetos a recortes. Pero no los detalló, señor *conseller*, pero no los detalló.

Por eso le vuelvo a preguntar, por cuarta vez en sede parlamentaria, por segunda vez en Pleno, ¿cuál es el contenido exacto del plan económico financiero?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Li contestarà l'honorable conseller, que ja té la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

És important saber de què s'està preguntant. Per exemple, n'hi ha dos PEF, un és el vigent, del 2018 al 2019, i l'altre el que presentarem el pròxim Consejo de Política Fiscal y Financiera del qual estem treballant –creia que m'anava a parlar d'això– del 2019-2020.

I vaig a explicar-ho tot perquè no tinc que res que amagar, com podem vostés imaginar. Home, un poquet menys del 2019-2020 perquè són papers encara que estan en tràmit i encara n'hi ha que confrontar-los per a que arribe al *consejo*, que segons la ministra hui mateix ha dit que serà abans de final d'any, òbviament, per a justament aprovar el PEF. Eixe PEF que creia que també li interessava a vosté.

Però anem a parlar de l'altre PEF, anem a parlar del PEF del 2018 al 2019. Efectivament el PEF del 2018 al 2019 plantejava una senda expansiva, efectivament, degut a que les condicions socioeconòmiques, sobretot el quadre macroeconòmic era expansiu. Vostés saben com estava el cicle immobiliari l'any passat, com ha caigut, puf! –com si fora una pedra– en 20 punts, per exemple, la setmana passada, ens deien. I nosaltres els ingressos propis estan molt vinculats al cicle immobiliari.

Però n'hi havia una cosa tan important com eixa, que és que vostés no varen aprovar els pressupostos generals de l'estat. Clar, això no és un tema *baladí*, perquè en aquell moment, en octubre, quan nosaltres presentem els pressupostos n'hi havia un preacord entre Podemos i el govern socialista per tal de fer, justament, uns pressupostos expansius.

Nosaltres sabíem de les complicitats que es podien muntar i tindre cofinançament en moltes de les polítiques socials que són allò que més importa. Eixes dos coses varen canviar totalment el pressupost d'ingressos. Seria una irresponsabilitat, evidentment, en la lògica del PEF, i no només per aconseguir el FLA, senzillament per a poder fer front a això, que hi haguera una correspondència en les retencions de crèdit en la despesa per que s'adeqüe a l'escenari real dels ingressos que eren no els previstos.

Vull recordar sobre la tècnica pressupostària, tots els pressupostos són preventius, o siga, han de preveure coses. El problema és que ha de ser una previsió raonable. Era raonable fer uns pressupostos expansius quan el quadre macroeconòmic aixina ho deia i quan sabíem que per fi ja no anàvem a carregar sobre el pulmó únic de la Generalitat totes les polítiques socials nostres? Era raonable? Doncs això és el que vàrem fer, senyories. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.